

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/141/2016
Identifikačné číslo spisu:	8111223730
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8111223730.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu K. H., bývajúceho v N., zastúpeného advokátom Mgr. Slavomírom Ilavským, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov č. 5, proti žalovaným 1/ Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, 2/ Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 8, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15 C 132/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2015 sp. zn. 4 Co 281/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ a obchodná spoločnosť HDI - Gerling Industrie Versicherung AG., so sídlom v Berlíne, Krausenstraße č. 9-10, majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa v konaní domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom a držiteľom osobného motorového vozidla SEAT Altea, ev. č. N., a že žalovaný 2/ nemá právo na náhradu nákladov spojených so zaistením a úschovou motorového vozidla SEAT Altea, ev. č. N.G.

2. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. októbra 2014 č.k. 15 C 132/2011-203 žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, existenciu naliehavého právneho záujmu. Vychádzal z ustanovení § 80 písm. c/ O.s.p., § 409 Obchodného zákonníka, § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore a z právneho záveru vyplývajúceho z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2007 sp. zn. 1 Cdo 91/2006, v zmysle ktorého je naliehavosť právneho záujmu charakterizovaná popieraním (ne)existencie práva, či právneho pomeru, teda stav, že právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi je sporný, že existuje ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom a ďalej, že existuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. októbra

2015 sp. zn. 4 Co 281/2014 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil rozhodujúce skutkové okolnosti, na ich základe dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré náležite správne právne posúdil. V danom prípade bolo na žalobcov, aby preukázali existenciu naliehavého právneho záujmu. Žalobca ale v tomto smere dôkazné bremeno neunesol, preto súd prvej inštancie správne žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietol.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že v konaní došlo jednak k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietal, že súdy nevykonali dôkazy, ktoré navrhoval a rozhodnutie odvolacieho súdu označil za nezákonné. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zrušiť, vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie a určí, že žalobca je vlastníkom a držiteľom osobného motorového vozidla SEAT Altea EČV: N..

5. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolateľ iba zopakoval svoje skoršie tvrdenia, s ktorými sa súdy už vysporiadali. Žiadal preto dovolanie v celom rozsahu zamietnuť.

6. Obchodná spoločnosť HDI - Gerling Industrie Versicherung AG., so sídlom v Berlíne, Krausenstraße č. 9-10 (ako vedľajší účastník na strane žalovaných) navrhla dovolanie zamietnuť.

7. Dovolanie bolo podané 11. decembra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritórneho dovolacieho prieskumu.

9.1. Dovolaná podaná do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

9.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

10. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 9.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach

podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

11. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

12. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky tých rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 O.s.p. prípustné. Podané dovolanie teda v zmysle tohto ustanovenia nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

13. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.

13.1. Dovolaateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

14. Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

14.1. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci bolo do 30. júna 2016 považované za relevantný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní.

14.2. Do vyššie uvedeného dňa samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladalo (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by podľa § 238 O.s.p. zakladal prípustnosť dovolania.

15. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala vadu tejto povahy za relevantný dovolací dôvod, ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (pozri viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

16. K námietke žalobcu, že súd nevykonával ním navrhované dôkazy, dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nezakladalo do 30. júna 2016 ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, prípadné nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo v danom prípade účinkov

umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

18. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.